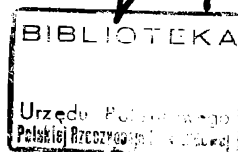

10 października 1932 r.

2

URZĄD PATENTOWY

B60g 1/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 16487.

Kl. 63 c 62.

Richard Frey
(Höngg, Szwajcaria).

Urządzenie do oświetlania samochodów.

Zgłoszono 12 stycznia 1931 r.

Udzielono 4 czerwca 1932 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest urządzenie, służące do oświetlania samochodów i nadające się do wskazywania kierunku jazdy.

Dotychczas do oświetlania samochodów i do oświetlania urządzeń, wskazujących kierunek jazdy, służyły oddzielne źródła światła, podczas gdy według wynalazku służą do tych celów, jako też do oświetlania wszelkich lamp, zapewniających bezpieczeństwo jazdy, jedynie dwie lampy zaopatrzone w reflektory.

Zaleta wynalazku polega więc na znacznym uproszczeniu oświetlenia, gdyż czyni zbędnym stosowanie większej ilości lamp,

która wynosi zwykle około dziesięciu. Oświetlenie normalnego samochodu składa się mianowicie z dwóch głównych lamp, zaopatrzonych w reflektory i w zasłony, z dwóch lamp, umieszczonych pod lampami głównymi, z lamp na błotnikach, z dwóch lamp, świecących przy jeździe w miastach, z lampy oświetlającej urządzenie wskazujące kierunek jazdy, jak też ewentualnie z lamp, oświetlających przy jeździe na krzyżownicach.

Wynalazek stosuje dwie lampy, które zaopatrzone są w reflektory i które umieszczone są na linii poziomej nad kierownicą, np. na przedniej krawędzi dachu, a

więc nie na powierzchni czołowej samochodu. Umieszczanie obracających się lamp powyżej siedzenia kierowcy jest znane, według niniejszego wynalazku jednak lampy dają się obracać w różnych kierunkach i zastępują w ten sposób wszystkie inne lampy, potrzebne do oświetlania samochodu. Oświetlanie, przepisane policyjnie spełniają reflektory.

Na rysunku uwidoczniony jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia w widoku z boku samochód zaopatrzony w urządzenie do oświetlania, fig. 2 — samochód w widoku z przodu, fig. 3 — w rzucie poziomym. Fig. 4 — 6, uwidoczniają szczegóły w zwiększonej podziałce.

Na przedniej krawędzi dachu samochodu umocowane są w równych odległościach od środka dachu dwie szyny *a*, na końcu których umieszczone są łożyska *b*, dla wałów *c*. Na końcu każdego wału zastosowano widełki *d*, w których obracają się około osi pionowej lampy *e*. Tuleja *f*, nasadzona na wał *c*, posiada ramiona *f*₁, przez które przeprowadzony jest równolegle do wału *c* drążek *h*. Drążek ten przesuwa się w kierunku podłużnym, a jego koniec zewnętrzny przeprowadzony jest przez prowadnicę *i*, obracającą się z wałem *c*. Do lampy *e* przymocowane jest ramie *k*, stykające się z drążkiem *h*, skoro lampa nastawiona jest w kierunku jazdy. Sprężyna *l* przymocowana jest jednym końcem do lampy *e*, a na drugim — do nasady *m* widełek *d*. Sprężyna ta stara się obracać lampę w kierunku jazdy. Każda prowadnica posiada nasadę *n*, na którą natrafia lampa przy obracaniu w chwili, skoro jej stożek świetlny krzyżuje się ze stożkiem drugiej lampy, ustawionej w kierunku jazdy. Drążek *h* połączony jest przegubowo z ramieniem *g*¹, nakłinanym na pionowym wale *g*², obracającym się i przesuującym się w kierunku jego osi. Do dolnego końca wału *g*² przyłączony jest drążek *g*, uruchomiany z siedzenia kierowcy.

Urządzenie to może być umieszczane również np. na górnej krawędzi szyby ochraniającej od wiatru.

Przy przesuwaniu drążka *g* w górę w kierunku strzałki na fig. 6 lampy *e* obracają się wprzód pod zasłoną, a przy przesuwaniu drążka *g* w dół, oświetlają one jezdnię. Obracanie drążka *g* w kierunku strzałek na fig. 4 powoduje obrót prawej lub lewej lampy ku środkowi tak, że jej stożek świetlny krzyżuje się ze stożkiem nieruchomej lampy i rzuca promienie świetlne w bok. Obracanie lamp do wewnątrz jest korzystniejsze, niż obracanie ich na zewnątrz lub równoczesne obracanie obu lamp, gdyż przy obracaniu nazewnątrz powstaje pomiędzy stożkami strefa zaciemniona, a przy równoczesnym obracaniu obu lamp normalny kierunek jazdy nie byłby oświetlany.

Urządzenie według wynalazku umożliwia oświetlanie na daleką odległość, zasłanianie lamp przy niezmiennącej się sile światła (obracanie lamp w dół), regulowanie promieni świetlnych zapomocą powolnego skracania stożków świetlnych przy przystanianiu lamp, jako też oświetlanie krzywizn i równoczesne oświetlanie normalnego kierunku jazdy. Oprócz tego możliwym jest oświetlanie wskaźnika kierunku jazdy i numerów budynków przy niezmiennącem się normalnem oświetlaniu, oświetlanie przedniej części samochodu i części jezdni pod błotnikami, oświetlanie przepisane policyjnie, przyczem zamiast zasłon stosuje się lampy o małej ilości świec, wreszcie oświetlanie silnika na skutek skierowania lampy w dół. Oświetlanie podczas mgły na skutek umieszczenia lamp nad siedzeniem kierowcy i oznaczanie kierunku jazdy są szczególnie dokładne.

Zastrzeżenie patentowe.

Urządzenie do oświetlania samochodów, składające się z dwóch lamp reflek-

torowych, znamienne tem, że lampy te, umieszczone ponad siedzeniem kierowcy na przedniej krawędzi dachu lub niedaleko tej krawędzi, połączone są ze sobą i z drążkiem (g), uruchomianym przez kierowcę tak, iż mogą być wspólnie obracane w kierunku jazdy, względnie wdół, przyczem

każda lampa oddzielnie równocześnie z obracaniem jej wdół lub niezależnie od tego może być obracana wbok.

Richard Frey.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

